

וון קאץ רון

ואינם משפיעים כמו העני הוה שתוֹא-מקבל ואית יכול להשפיע, וכאשר בא לבורא את ואדם היה אמר הוה שתוֹא. מעד עולם העליון. שהם משפיעים אמר שרואו שיברא האדם שיש בו בחינה שיש לעולם העליון הוה חמה, שחוֹזֵי תמאן באדם החדר בטבע שאוֹן ואדם מעמיד מדוּע על גאנשטט ומוֹתָהֶס. עט' חברות לעשות חסידים. וכבר בארנו למעלה כי מזוזת החדר הוה מודת האדם. אמן זאמט אמר אל יברא כי הוה המדה שיש-בועלם העליון דהוֹיינוּ שהם שכליים יודעים ומישיגים תאמת לא ישקרו, והבחינה וויאת לא נמצאת באדם כי האדם מלא שקרים וא"א של-היה, והאדם משנה-מושך והכתב אומר כל אדם כותב וליפיך מזוד-שאותם. ראיו שיחות. בועלם העליון יזרעום ומשיגים את בוואם ועם גקראים מהחביב לו. הבראה דהינוּ מזוד שאותם באדם. ומצד אחד אין ראי לאדם הבראה דהינוּ מזוד האמת שחוֹזֵי כוֹלוֹ מלא שקרים, וכן מצד עולם האמצעי מזוד. אחד מהחביב לו הבראה ומצד אחר מהחביב שלא יברא. דהינוּ מזוד הדרקה שתוֹא בעולם האמצעי שהם משפיעים אל התהוננים. ודבר זה ימצא באדם גם כן כמו שימצא החדר באדם. ימצא גם כן הדרקה אבל מצד השלים שתוֹא פיך מעלת עולם האמצעי כמו שמדריינט ומעלת פילם. העליון הוה האמת אין ראי הבראה אל האדם כי אין השלים בעולם המתהנוּ לפי שהמחופים מתגנדים וזה. וכבר התבادر זה למעלה עין שם. וליפיך אמר השלים שלא יברא שבולו מלא קטנותו. ונונה באדם-צד אחר שיברא הצד אחד שלא יברא. ועל זה שיין לומר נעשה אוף בצלמנו. לשונו נעשה הוה לשון המלכלה ולשון עצה כרבו. שיש לו בחינה לכאן

ולכאן כמו שהיא בעניין בריאות. תאמות: ואמר מה עשה הקב"ה השולן. זאמט ארצת שנאַו ותשולן. זאמט ארצת הארץ. ר"ל שנון תמורת הארץ כי תמורת בפרק הוא מזור. אמר יותר מן הכל-איך נקראות הורות אמת. והנה על ידי תמורת שהוא השכל האמתי יותר מכל חכמה יש לאדם האמת. אך כי כל אדם כובע מכל מקום יש בעולם-צד בחינה של-אמת. שחוֹזֵן גדול מאד שחוֹזֵה. ההורת שאף במלאיכים איבנו-נמאן. ועוד מה שתוֹא-מוֹכוֹן אל האמת-צד תמורה ור"יש האמת בארך ולכך מצד התורה-שהיא תאמת יש

עשה הקב"ה היה בוטל אמת והשליבו לארץ הה"ד ותשולן. זאמט ארצת אמרו מלאי תשובה לפני הקב"ה ובין העולמים מטה. אמרת מבהה טביס שליך תעלה אמת מן הארץ וה"ד זאמט מארץ הצמאן. ע"כ' המאמר תמה מאוד עניין זה שהשלין. זאמט איזט. ואף שהשליך. זאמט ארצת טוף סוף אמר האמת שלא יברא. ואם לא היה רצון הש"י לעשות דבר הגון ישליך אותו ארץ. אמרת האמת איזט. זאמט שאל ואמרת. שורי דבר זה ודרשו על נעשה אדם בצלמנו שהה נמלך בהסיד ואמת זדק ושלים ובשביל שאמר האמת דבר הגון ישליך אותו ארץ. לנו פ"ז כי גבראים שברא. הש"י הם ג' תלמידים. החלק הראשון הם עליונותיהם והם נקרים עולם השכלים. החלק השני עולם הגללים והם גשימים. אינם מקבלים הויה והפסד כמו שהם הנשים אשר הם אצלנו. רק שם נברים והם כלים בעת' שעלה רצון השם יתי' אבל-היה והפסד כל שעה אין בהם. ומגנו בך. הם ושם שלמים ו בשלום הם שלא יוכנסו זה בות ולא יתגנו זה את זה יוכנסו וזה בות. ועל זה אמר מפייקם וזה את זה יוכנסו וזה בות. ועל זה אמר תכובב עושה שלום במרומי כי צבא השמים מרוחקים מכל זה. אך זאמט העולם השלישי יש בהם כל זה שם מתגדים זה לזה ויכנסו זה בות להחות-צדחד השנוּי. זאמט מוקטן להאריך בות כי כבר הארנו בות' למעלת איזל על ג' דברים העולם עומד על הדין ועל האמת ועל השלים ע"ש ותמאן מבואר:

וכבר אמרנו למעלה כי האדם בפרט הוא כולל מכל ג'. עולמות ובשביל כך הוא זאה עולם קטן. ידוע כי העולמים דהינוּ עולם העליון משפיע לעולם הגללים והגללים משפיעים אל תחחותים. וליפיך יקרה השפע שבא מועלם העליון לעולם הגללים חד כמי שהתבואר במקומו. כי החדר אף לעשורים ואלו צדקה לעניינים דזקא כמו שתתבואר למעלת. וועלם הגללים אינם נקרים עניינים כי הם גם כן בעלי השפעה לתהוננים וליפיך יקרה מה שתਊלום העליון משפיע חסל ולא נזקקה שוחסן ג' לעשורים. וקרא מה שתਊלום האמצעי משפיעים לתהוננים-צדקה. כי התהוננים מקבלים

יברא שוכלו מלא צדקות, ושלום היה אומר לא
יברא כי האדם מגד גונו. עינן בשלימות הנמר
ולכך אמר השלים שהוא מלא. קטנותו, וכבר
בארנו זה כי לך שלום ושלם הוא לשון אחד
כי השלום תלוי בשלימות שכשוך הדבר שלם
אין בך מהלעתך, אבל כאשר האדם חסר לך
רשות לבלעומת את רעהו שכל אמרו (אבות פ' ג)
אלmeno מורה מלכות איש את רעהו חיים בלאו
וכל זה מפני שאתה; וזה הסה ואם היה בשלימות
ולא היה חסר לך היה מהלעתך רק הכל בשלום.
מה עשה הקב"ה השליך האמת הארץ, ור"ל כי
האמת יש לה נפילה בעיה, ודבר זה ביארוי
חכמים בחכמתם במתה. שאמרו (ב"ד פ"ה)
שהם ית' צות אל הארץ לתוכיא עץ פרי ותיא
לא עשתה רק היטאה עץ עושת פרי, שתדע
ותבע מזוה כי, שני ושלחו הוא בארץ, ודבר
זה בארנו במקום אחר כי הארץ יש בה השני
מכל הנכבדים שתיא לבד בחשכתן מהתהונין
ופדקם השמים שםם לה, והארץ נתן לבני אדם
ובשבילך נמצאה השני בה. גם כן, והគוב
שambil לראייה ותשליך האמת הארץ. כי המשלחת
לא רק שידך באשר מבטל תדרבה, רצח לויד כי
זהו ית' היה מבטל האמת בארץ ואין האמת
באין כאשר ראיו וואן בבריא ואדם כי כל זמן
שהאמת שולט אין ראי לאדם הבריאות וכאשך
האמת. בטל או הבריאות לאדם. כי מה שיתה
מקטרוג כי השלים שאתה כלו מלא קטנות ולכך
אין לו הבריאות וזה בוראי מגד האמת שאמר
השלום כי מגד האמת אין ראי לאדם הבריאות
לפי שאין בו שלום, ובאשר יש. בארץ יציאה
מן האמת וואמת זהה בטל בארץ אין שאלת
למה יהיה גברא האמת שתהא כלו מלא קטנות.
שאין העניין נוגע בארץ לפי האמת. ואן אמרו
מלacky השלה-לפעמי הקב"ה למה אתה מבות האמת
שטעם תבשיט מחולם בעולם, ואן אמרה-על האמת
מן הארץ וזה כי אף שיש לאמת ביטול מתהונין
אין בוח ביטול מכל וכל כי כן הוא עין המתהונין
שמקבלים העדר וחוותם אל הויתם. שאף כי
האמת. בטל מהם לזמן אין זה נוגע לעולם אבל
אפשר שיותה לפי שעת וחומר האמת אל מקומו
כמו שיתה לעתיה, אף ענה ותשליך האמת ארץ
זהו ביטול האמת מארץ מצטה, ומ"מ נברא האדם
כמו שכא אמת מארץ מצטה, ומ"מ אמר הצדק

לאדם הבריאת. ואן אמרו המלאכים. למה אתה
מכות תכיסים שלך פירוש חוץ שלך היא הזרה
שהיא מעליונימ' אתה מבוגה אורה. להשליך אותה
אל ארץ שתחיה כאשר עלתה נשאה לקבל התורה
תגש תכיסים שלך ר"ל חוץ שלך. ואמר הקב"ה
מבוט אמרת מזrai כי אין התרה בארץ. רק
שהוא שיש בו התרה נחשב בשמיים מגד התורה
שהיא מן העליונים. ומפני לך אמרו בכל מקום
(דרים כ. ב) מאן מלכבי רבנן. שבשליל התורה
שייש עמהם אשלו התורה היא מן השמיים בחשובו
רבנן מלכבים. ומעתה לא היה השלום גם כן
מקטרוג על האדם. כי מה שאמור השלום שלא יברא
מן שתהוד מלא לפטחות דבר זה כאשר אין בהם
התורה. אבל עזיז התורה כל דרכיה דרכי געם נבל
נתיבותה שלום. גם אמרו ת"ח מדברים שלום
בועלם. ולפיכך כאשר המורה נתגה לעולם שוב
אין קטרוג מן השלום. כך נכון לפרש:

אבל קשיי דמאי עזין הכתוב שאמר ותשליך
אמת הארץ שאותו פסוק נאמר על גלום
ישראל וכן אמרת הארץ תעמץ מה עגנו לבאו,
אבל הפליש שהוא בדור בענין זה. כי ביארנו
לך חכמי. בדברים אלו דברים גוזלים מאד
כי האדם יש בו שתי בחינות. שאין ראי שיתה
נברא. האמת שאין אל. ואדם שלימות השכלין
ASHV שוגם שלא מגד השכלין אין האדם בשלימות
וזה שאמור כי הסד אמר יברא שכלו מלא חסדים
ובבר אמרנו וזה לעלה כי התרד הוא מגד האדם
שתהסדו הוא. מה שאין הרין מחייב. וזה עניין
האדם שמעשין. איןם בדין. ולכך המשפט לאלהיהם
אבל לא לאדם כי האדם מסוגל ומוכן שאין
משינו על פה. ובדין הגמור. ולפיכך התרד אמר
יברא שכלו מלא חסדים שותה מדור. והאמת אמר
לא יברא שכלו מלא שקרים. כי האדם אין
שכלך וכל אשר הוא שכלי. בודאי אין נמצאו בו
השקר. כי. וזה עניין המשפט שהוא יודע בשכל
שהוא בן ונך. אבל האדם אינו שכלי ומפני לך
הוא ככלו מלא שקרים מגד. שאין האדם שכלי.
צדיק אמר. יברא שאתה כלו מלא צדקות. כבר
ברדרנו כי כל מדת שאינה בדין הוא מגד ואדם
וחזקה גם בך אנט. מכאן הוא מדת האדם שאתה
ועשה לפנים. משאות. מטהות. תרנגול. ולכך אמר הצדק